

יְרֵמְיָהוּ

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצורך בבטן ידעתוך ובטרם תצא מרחם הקדשתוך נביא לגוים נתתוך: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצורך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: 10 ראה הפקדתוך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיך נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח

שערי ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:

2

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 הלך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורידך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותשמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: 9 לכן עד אריב אתכם

נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: ¹⁰ כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ¹¹ ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: ¹² שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: ¹³ כי שתיים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: ¹⁴ העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז: ¹⁵ עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב: ¹⁶ גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד: ¹⁷ הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: ¹⁸ ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר: ¹⁹ תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחד ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: ²⁰ כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: ²¹ ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: ²² כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: ²³ איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בניא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: ²⁴ פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: ²⁵ מנעי רגלך מיחף וגורנדך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך: ²⁶ כבשת נגב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה

מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: ²⁷ אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: ²⁸ ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: ²⁹ למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה: ³⁰ לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבתכם נביאיכם כאריה משחית: ³¹ הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: ³² התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: ³³ מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך: ³⁴ גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה: ³⁵ ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: ³⁶ מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: ³⁷ גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם:

3

¹ לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: ² שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך:

3 ויזמנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה
 לך מאנת הכלם: 4 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף
 נערי אתה: 5 הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי
 ותעשי הרעות ותוכל: 6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו
 המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על
 כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם: 7 ואמר
 אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה
 בגודה אחותה יהודה: 8 וארא כי על כל אדות אשר
 נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה
 אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם
 היא: 9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את
 האבן ואת העץ: 10 וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה
 אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה:
 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה
 יהודה: 12 הלך וקראת את הדברים האלה צפונה
 ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני
 בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם: 13 אך דעי
 עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים
 תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שובו
 בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
 אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון:
 15 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל:
 16 והיה כי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם
 יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב
 ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא

יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע: 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: 20 אכן בנדה אשה מרעה כן בנדתם בי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכתו את יהוה אלהיהם: 22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אכלה את גיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנתנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4

1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: 2 ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו

מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: ⁶ שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: ⁷ עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב: ⁸ על זאת חגרו שקים ספרו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו: ⁹ והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: ¹⁰ ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: ¹¹ בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: ¹² רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: ¹³ הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו: ¹⁴ כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: ¹⁵ כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: ¹⁶ הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: ¹⁷ כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה: ¹⁸ דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך: ¹⁹ מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: ²⁰ שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: ²¹ עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר: ²² כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים

המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: ²³ ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם: ²⁴ ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו: ²⁵ ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדרו: ²⁶ ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: ²⁷ כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה: ²⁸ על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: ²⁹ מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש: ³⁰ ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תחיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו: ³¹ כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים:

5

¹ שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: ² ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: ³ יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: ⁴ ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: ⁵ אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: ⁶ על כן

חכם אריה מיער זאב ערבות ישדרם נמר שקד על
 עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו
 משבותיהם: ⁷ אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו
 בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדרו:
⁸ סוסים מיוזנים משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו:
⁹ העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה
 לא תתנקם נפשי: ¹⁰ עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל
 תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה: ¹¹ כי בגוד
 בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה: ¹² כחשו
 ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב
 לוא נראה: ¹³ והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם
 כה יעשה להם: ¹⁴ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען
 דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפוך לאש והעם
 הזה עצים ואכלתם: ¹⁵ הנני מביא עליכם גוי ממרחק
 בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי
 לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר: ¹⁶ אשפתו כקבר
 פתוח כלם גבורים: ¹⁷ ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
 ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש
 ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: ¹⁸ וגם
 בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה: ¹⁹ והיה
 כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה
 ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר
 בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: ²⁰ הגידו
 זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: ²¹ שמעו
 נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים
 להם ולא ישמעו: ²² האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני

לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתנעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: 24 ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו: 25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: 30 שמה ושערורה נהיתה בארץ: 31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה:

6

1 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2 הנוה והמענגה דמיתי בת ציון: 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: 7 כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי

ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא
נושבה: ⁹ כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן
שארית ישראל השב ירך כבוצר על סלסלות: ¹⁰ על
מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו
להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו
בו: ¹¹ ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על
עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא ימים: ¹² ונסבו בתיהם לאחרים
שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ
נאם יהוה: ¹³ כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: ¹⁴ וירפאו את שבר
עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ¹⁵ הבישו
כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה:
¹⁶ כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות
עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם
ויאמרו לא נלך: ¹⁷ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נקשיב: ¹⁸ לכן שמעו הגוים ודעי עדה
את אשר בם: ¹⁹ שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה
אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו
ותורתי וימאסו בה: ²⁰ למת זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם
לא ערבו לי: ²¹ לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו
יאבדו: ²² כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי

גדול יעור מירכתי ארץ: ²³ קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון: ²⁴ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה: ²⁵ אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: ²⁶ בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו: ²⁷ בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: ²⁸ כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: ²⁹ נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: ³⁰ כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
² עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: ³ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: ⁵ כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: ⁶ גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: ⁷ ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם: ⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר

לבלתי הועיל: 9 הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר
 לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו
 ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה:
 11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו
 בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה: 12 כי לכו נא
 אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה
 וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה
 יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר
 אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא
 עניתם: 14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר
 אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם
 כאשר עשיתי לשל: 15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
 השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים: 16 ואתה
 אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה
 ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך: 17 האינך ראה מה המה
 עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים: 18 הבנים מלקטים
 עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק
 לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים
 אחרים למען הכעסני: 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה
 הלוא אתם למען בשת פניהם: 20 לכן כה אמר אדני
 יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם
 ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה
 ולא תכבה: 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר: 22 כי לא דברתי

את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: ²³ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: ²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: ²⁵ למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח: ²⁶ ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם: ²⁷ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: ²⁹ גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו: ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ³¹ ובנו במות התפת אשר בניא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: ³² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: ³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ³⁴ והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

8

1 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם:

2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה: 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: 14 על מה

אנחנו יושבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: 16 מרן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: 18 מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: 20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: 22 הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

9

1 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: 3 וידרכו את לשונם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: 5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני

בת עמי: 8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום
 את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: 9 העל אלה לא
 אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם
 נפשי: 10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר
 קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה
 מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו: 11 ונתתי את
 ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה
 מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר
 דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה
 כמדבר מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזבם את
 תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו
 בה: 14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר
 למדום אבותם: 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי
 ראש: 16 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
 ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: 17 כה
 אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
 ואל החכמות שלחו ותבואנה: 18 ותמהרנה ותשנה עלינו
 נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים: 19 כי
 קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו
 ארץ כי השליכו משכנותינו: 20 כי שמענה נשים דבר
 יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה
 רעותה קינה: 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו
 להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: 22 דבר כה נאם
 יהוה ונפלה נבלת האדם כרמן על פני השדה וכעמיר

מאחרי הקצר ואין מאסף: ²³ כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: ²⁴ כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה הפצתי נאם יהוה: ²⁵ הגה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: ²⁶ על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

10

¹ שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: ² כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה: ³ כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד: ⁴ בכסף ובזהב ייפיהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק: ⁵ כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם: ⁶ מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה: ⁷ מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: ⁸ ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: ⁹ כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: ¹⁰ ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: ¹¹ כדנה תאמרון להם אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו

מארעא ומן תחות שמיא אלה: 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 17 אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור: 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו: 19 אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי: 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים: 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו: 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני: 25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:

11

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי

ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאיו אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלים שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם:

15 מה לִידִידֵי בֵבִיתִי עֲשׂוֹתָהּ הַמְזֻמָּתָה הַרְבִּים וּבִשְׂרֵי קֹדֶשׁ יַעֲבִרוּ מֵעַלְיָךְ כִּי רַעַתְכִי אִזְ תַּעֲלֹזִי: 16 זֵית רַעֲנָן יִפֶּה פְרֵי תֹאֵר קִרְא יִהְיֶה שִׁמְךָ לְקוֹל הַמּוֹלָה גְדֹלָה הַצִּית אֵשׁ עֲלֶיהָ וְרַעְו דְלִיּוֹתָיו: 17 וַיְהִי־הָיָה צְבָאוֹת הַנוֹטֵעַ אוֹתְךָ דָּבַר עַלְיָךְ רַעַה בְּגַלְלֵי רַעַת בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִסְנִי לְקַטֵּר לְבַעַל: 18 וַיְהִי־הָיָה הוֹדִיעֵנִי וְאָדַעָה אִזְ הִרְאִיתֵנִי מֵעַלְלֵיהֶם: 19 וְאֲנִי כִכְבַּשׁ אֲלוֹף יוֹבֵל לְטַבּוּחַ וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי עָלִי חֲשָׁבוּ מַחֲשָׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עֵץ בַּלְחָמוֹ וּנְכַרְתָּנוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים וּשְׁמוֹ לֹא יִזְכָּר עוֹד: 20 וַיְהִי־הָיָה צְבָאוֹת שִׁפֵּט צְדָק בַּחֲן כְּלִיּוֹת וְלֹב אֲרָאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֲלִיךָ גִלִּיתִי אֶת רִיבִי: 21 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל אַנְשֵׁי עֲנֹתוֹת הַמִּבְקָשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ לֵאמֹר לֹא תִנְבֵּא בִשֵׁם יְהוָה וְלֹא תִמּוֹת בִּידְנֹנוּ: 22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי פִקְדוֹת עֲלֵיהֶם הַבַּחֲוֹרִים יָמָתוּ בַּחֲרֵב בְּנִיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמָתוּ בְרַעֲב: 23 וְשֹׁאֲרֵית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי אָבִיא רַעַה אֶל אַנְשֵׁי עֲנֹתוֹת שְׁנַת פִּקְדָתָם:

12

1 צְדִיק אַתָּה יְהוָה כִּי אֲרִיב אֲלִיךָ אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אוֹתְךָ מִדּוֹעַ דֶּרֶךְ רַשְׁעִים צִלְחָה שְׁלוֹ כָל בְּגַדֵי בְּגָד: 2 נִטְעַתָּם גַּם שָׂרְשׁוּ יִלְכוּ גַם עָשׂוּ פְרֵי קְרוֹב אַתָּה בְּפִיהֶם וּרְחוֹק מִכְּלִיּוֹתֵיהֶם: 3 וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּנִי תִרְאֵנִי וּבַחֲנַת לְבִי אַתָּה הִתְקַם כְּצֹאֵן לְטַבְּחָה וְהִקְדַּשְׁתָּ לְיוֹם הַרְגָה: 4 עַד מָתַי תֵּאבֵל הָאֶרֶץ וְעֵשֶׂב כָּל הַשְּׂדֵה יִיבֵשׁ מִרַעַת יִשְׁבִּי בָּהּ סִפְתָּה בַּהֲמוֹת וְעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאָה אֶת

אחריתנו: ⁵ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון הירדן: ⁶ כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: ⁷ עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכף איביה: ⁸ היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: ⁹ העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה: ¹⁰ רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: ¹¹ שממה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: ¹² על כל שפים במדבר באו שרדים כי חרב ליהודה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: ¹³ זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה: ¹⁴ כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: ¹⁵ והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו: ¹⁶ והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: ¹⁷ ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13

¹ כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו: ² ואקנה את האזור

כדבר יהוה ואשם על מתני: ³ ויהי דבר יהוה אלי שנית
 לאמר: ⁴ קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום
 לך פרתה וטמנהו שם בנקיף הסלע: ⁵ ואלך ואטמנהו
 בפרת כאשר צוה יהוה אותי: ⁶ ויהי מקץ ימים רבים
 ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור
 אשר צויתך לטמנו שם: ⁷ ואלך פרתה ואחפר ואקח
 את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת
 האזור לא יצלח לכל: ⁸ ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
⁹ כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת
 גאון ירושלם הרב: ¹⁰ העם הזה הרע המאנים לשמוע
 את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים
 אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
 לא יצלח לכל: ¹¹ כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש
 כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה
 נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא
 שמעו: ¹² ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה
 אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא
 נדע כי כל נבל ימלא יין: ¹³ ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה הנני ממלא את כל ישרי הארץ הזאת ואת המלכים
 הישבים לרוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת
 כל ישרי ירושלם שכרון: ¹⁴ ונפצתים איש אל אחיו
 והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס
 ולא ארחם מהשחיתם: ¹⁵ שמעו והאזינו אל תגבהו כי
 יהוה דבר: ¹⁶ תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך
 ובטרם יתגנפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה
 לצלמות ישית לערפל: ¹⁷ ואם לא תשמעוה במסתרים
 תבכה נפשי מפני גוה ודמע דמע ותרד עיני דמעה

כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: 20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: 21 מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולייך נחמסו עקביך: 23 היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: 24 ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר: 26 וגם אני חשפתי שולייך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:

14

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות:
 2 אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: 7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה

כגור בארץ וכארח נטה ללון: 9 למה תהיה כאיש נדהם
 כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו
 נקרא אל תנחנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו
 לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם
 ויפקד חטאתם: 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד
 העם הזה לטובה: 12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם
 וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב
 ובדבר אנכי מכלה אותם: 13 ואמר אהה אדני יהוה הנה
 הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה
 לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה: 14 ויאמר
 יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא
 צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול
 ותרמות לכם המה מתנבאים לכם: 15 לכן כה אמר
 יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה
 אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב
 יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם
 יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין
 מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי
 עליהם את רעתם: 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה
 תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר
 גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד: 18 אם
 יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה
 תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא
 ידעו: 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך
 מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
 מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו

כי חטאנו לך: ²¹ אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו: ²² היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

15

¹ ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: ² והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ³ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: ⁴ ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: ⁵ כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: ⁶ את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: ⁷ ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו: ⁸ עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שרד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: ⁹ אמללה ילדת השבעה נפחה גפשה באה שמששה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: ¹⁰ אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני: ¹¹ אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא הפנעתי בך

בעת רעה ובעת צרה את האיב: ¹² הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת: ¹³ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך: ¹⁴ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד: ¹⁵ אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: ¹⁶ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: ¹⁷ לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ירך בדר ישבתי כי זעם מלאתני: ¹⁸ למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: ¹⁹ לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם: ²⁰ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה: ²¹ והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים:

16

¹ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ² לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: ³ כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: ⁴ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ⁵ כי כה אמר

יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספור ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: ⁶ ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתגדר ולא יקרח להם: ⁷ ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: ⁸ ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: ⁹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: ¹⁰ והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: ¹¹ ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ¹² ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי: ¹³ והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: ¹⁴ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ¹⁵ כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתי על אדמתם אשר נתתי לאבותם: ¹⁶ הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי

הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי: 19 יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל: 20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה:

17

1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך: 4 ושמתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בתן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו:

11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי
 ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום
 מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך
 יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים
 את יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי
 תהלתי אתה: 15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה
 יבוא נא: 16 ואני לא אצתי מרעה אחרוך ויום אנוש
 לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:
 17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו
 רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא
 עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: 19 כה אמר יהוה
 אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי
 יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם: 20 ואמרת
 אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל
 ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר
 יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת
 והבאתם בשערי ירושלם: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם
 ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום
 השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו
 את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת
 מוסר: 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי
 הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש
 את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: 25 ובאו
 בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא
 דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה
 וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי
 יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן
 ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי

תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה:

18

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: 5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע: 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובה נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: 12 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה: 13 לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל: 14 היעזב מצור שדי שלג לבנון אם יתשו מים זרים קרים נוזלים: 15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה:

16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו: 17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם: 18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו: 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: 20 הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: 21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה: 22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גרוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: 23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם:

19

1 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: 2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: 4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 ובנו את כמות הבעל

לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: 6 לכן הגה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: 9 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי:

20

¹ וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית

יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: ² ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ³ ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: ⁴ כי כה אמר יהוה הנני נתנדך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב: ⁵ ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: ⁶ ואתה פשחור וכל ישרי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר: ⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי: ⁸ כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום: ⁹ ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: ¹⁰ כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הנידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: ¹¹ ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח: ¹² ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: ¹³ שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים: ¹⁴ ארור היום אשר ילדתי

בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך: ¹⁵ ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו: ¹⁶ והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: ¹⁷ אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: ¹⁸ למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

21

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו: ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת: ⁵ ונלחמתי אני אתכם ביד נשוייה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: ⁶ והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: ⁷ ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ⁸ ואל העם הזה תאמר כה אמר

יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:

22

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה: 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש: 8 ועברו

גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על
 מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: ⁹ ואמרו על
 אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים
 אחרים ויעבדום: ¹⁰ אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו
 בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו:
¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה
 המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא
 ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות
 ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³ הוי בנה ביתו בלא
 צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא
 יתן לו: ¹⁴ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים
 וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: ¹⁵ התמלך
 כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה
 משפט וצדקה אז טוב לו: ¹⁶ דן דין עני ואביון אז טוב
 הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: ¹⁷ כי אין עיניך ולבך
 כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל
 המרוצה לעשות: ¹⁸ לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן
 יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי והוי אחות
 לא יספרו לו הוי אדון והוי הדד: ¹⁹ קבורת חמור יקבר
 סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם: ²⁰ עלי הלבנון
 וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל
 מאהביך: ²¹ דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
 זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי: ²² כל רעיד
 תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת
 מכל רעתך: ²³ ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת

בבא לך חבלים חיל כילדה: ²⁴ חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך: ²⁵ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: ²⁶ והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: ²⁷ ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: ²⁹ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23

¹ הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה: ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: ³ ואני אקביץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: ⁴ והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: ⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: ⁶ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: ⁷ לכן

הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ⁸ כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם: ⁹ לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: ¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן: ¹¹ כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: ¹³ ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ¹⁴ ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה: ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מזהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: ¹⁷ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה: ¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע: ¹⁹ הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: ²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו

בַּהּ בִּינָה: ²¹ לֹא שִׁלַּחְתִּי אֶת הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ לֹא דְבַרְתִּי
 אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבְאוּ: ²² וְאִם עָמְדוּ בְּסוּדֵי וַיִּשְׁמְעוּ דְבַרִּי אֶת
 עָמִי וַיִּשְׁבוּ מִדְּרָכָם הֲרַע וּמְרַע מֵעַלְלֵיהֶם: ²³ הָאֱלֹהִי
 מִקְרָב אֲנִי נֹאֵם יְהוָה וְלֹא אֱלֹהִי מִרְחָק: ²⁴ אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נֹאֵם יְהוָה הֲלוֹא אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא נֹאֵם יְהוָה: ²⁵ שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ
 הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשִׁמִּי שִׁקֵּר לֵאמֹר חֲלַמְתִּי חֲלַמְתִּי:
²⁶ עַד מָתִי הִישׁ בִּלְבַב הַנְּבִאִים נִבְאֵי הַשִּׁקֵּר וּנְבִיאֵי תִרְמַת
 לֵב: ²⁷ הַחֲשָׁבִים לְהִשְׁכִּיחַ אֶת עָמִי שָׁמִי בְּחִלּוּמָם אֲשֶׁר
 יִסְפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כְּאֲשֶׁר שָׁכַחוּ אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי בְּבַעַל:
²⁸ הַנְּבִיאֵי אֲשֶׁר אֲתוּ חֲלוֹם יִסְפֵּר חֲלוֹם וְאֲשֶׁר דְּבַרִּי אֲתוּ
 יִדְבַּר דְּבַרִּי אֲמַת מִה לְתַבֵּן אֶת הַבֵּר נֹאֵם יְהוָה: ²⁹ הֲלוֹא
 כֹּה דְבַרִּי כְּאִשׁ נֹאֵם יְהוָה וְכַפְטִישׁ יִפְצֵץ סֶלַע: ³⁰ לָכֵן
 הֲנִנִּי עַל הַנְּבִאִים נֹאֵם יְהוָה מִגִּנְבֵי דְבַרִּי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ:
³¹ הֲנִנִּי עַל הַנְּבִיאִים נֹאֵם יְהוָה הַלִּקְחִים לְשׁוֹנֵם וַיִּנְאֲמוּ
 נֹאֵם: ³² הֲנִנִּי עַל נְבִיאֵי חֲלָמוֹת שִׁקֵּר נֹאֵם יְהוָה וַיִּסְפְּרוּם
 וַיִּתְעוּ אֶת עָמִי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְפַחְזוֹתָם וְאֲנִכִּי לֹא שִׁלַּחְתִּים
 וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעִיל לֹא יוֹעִילוּ לָעַם הַזֶּה נֹאֵם יְהוָה:
³³ וְכִי יִשְׁאַלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ הַנְּבִיאֵי אוֹ כֵּהֵן לֵאמֹר מִה
 מִשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת מִה מִשָּׂא וְנִטְשֵׁתִי אֲתַכֶּם
 נֹאֵם יְהוָה: ³⁴ וְהַנְּבִיאֵי וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמְרוּ מִשָּׂא יְהוָה
 וּפְקַדְתִּי עַל הָאִישׁ הַהוּא וְעַל בֵּיתוֹ: ³⁵ כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ
 עַל רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל אַחֵיו מִה עֲנָה יְהוָה וּמִה דְּבַר יְהוָה:
³⁶ וּמִשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ עוֹד כִּי הַמִּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ
 דְּבָרוֹ וְהַפִּכְתֶּם אֶת דְּבַרִּי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵינוּ: ³⁷ כֹּה תֹאמְרוּ אֶל הַנְּבִיאֵי מִה עֲנֵךְ יְהוָה וּמִה דְּבַר
 יְהוָה: ³⁸ וְאִם מִשָּׂא יְהוָה תֹּאמְרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן

אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: ³⁹ לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונששתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: ⁴⁰ ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח:

24

¹ הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: ² הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ³ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ⁴ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: ⁶ ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתי על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש: ⁷ ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: ⁸ וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: ⁹ ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם

שם: 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר
עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

25

1 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה
הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה
הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר:
3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה, זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה
אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח
יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע: 5 לאמר שובו נא
איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:
6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם:
7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי: 9 הנני שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל
עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל
הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה
כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה
את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים

שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: 13 והבאיתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדו במם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם: 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: 27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב

אשר אנכי שלח ביניכם: ²⁸ והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: ²⁹ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות: ³⁰ ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל יושבי הארץ: ³¹ בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה: ³² כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: ³³ והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: ³⁴ הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: ³⁵ ואבד מגוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: ³⁶ קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם: ³⁷ ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה: ³⁸ עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

26

¹ בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: ² כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים

להשתחנות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך
 לדבר אליהם אל תגרע דבר: ³ אולי ישמעו וישבו איש
 מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות
 להם מפני רע מעלליהם: ⁴ ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי
 לפניכם: ⁵ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי
 שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: ⁶ ונתתי את
 הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל
 גויי הארץ: ⁷ וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את
 ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: ⁸ ויהי
 ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר
 אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם
 לאמר מות תמות: ⁹ מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלך
 יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל
 כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: ¹⁰ וישמעו שרי יהודה
 את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו
 בפתח שער יהוה החדש: ¹¹ ויאמרו הכהנים והנבאים
 אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי
 נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ¹² ויאמר
 ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני
 להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים
 אשר שמעתם: ¹³ ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
 ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר
 דבר עליכם: ¹⁴ ואני הנני בידכם עשו לי כשוב וכישר
 בעיניכם: ¹⁵ אך ידעו תדעו כי אם ממתים אתם אתי
 כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל
 ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם
 את כל הדברים האלה: ¹⁶ ויאמרו השרים וכל העם אל
 הכהנים ואל הנבאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם

יהוה אלהינו דבר אלינו: ¹⁷ ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: ¹⁸ מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: ¹⁹ ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: ²⁰ וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: ²¹ וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: ²² וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: ²³ ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: ²⁴ אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

27

¹ בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: ² כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך: ³ ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: ⁴ וצוית אתם

אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 כה תאמרו אל אדניכם: ⁵ אנכי עשיתי את הארץ את
 האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול
 ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ⁶ ועתה אנכי
 נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל
 עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו: ⁷ ועבדו
 אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו
 גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: ⁸ והיה
 הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר
 מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל
 בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה
 עד תמי אתם בידו: ⁹ ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל
 קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר
 הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל:
¹⁰ כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל
 אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם: ¹¹ והגוי אשר יביא
 את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו
 נאם יהוה ועבדה וישב בה: ¹² ואל צדקיה מלך יהודה
 דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם
 בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: ¹³ למה תמותו
 אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל
 הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל: ¹⁴ ואל תשמעו אל
 דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את
 מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: ¹⁵ כי לא שלחתים
 נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם
 ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: ¹⁶ ואל הכהנים

ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבבלה: 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: 20 אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם: 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: 22 בבבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה:

28

1 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל: 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: 4 ואת יכוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבבלה אני משיב אל המקום הזה

נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל: ⁵ ויאמר ירמיה
 הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם
 העמדים בבית יהוה: ⁶ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן
 יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב
 כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: ⁷ אך
 שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל
 העם: ⁸ הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו
 אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
 ולדבר: ⁹ הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא
 יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ¹⁰ ויקח חנניה
 הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו:
¹¹ ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה
 ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים
 ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו:
¹² ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא
 את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: ¹³ הלוך
 ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת
 ועשית תחתיהן מטות ברזל: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה
 לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית
 השדה נתתי לו: ¹⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא
 שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם
 הזה על שקר: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל
 פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה:
¹⁷ וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי:

29

1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
 2 אחרי זאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: 3 ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר:
 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבלה: 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין: 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: 7 ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים: 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה: 10 כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: 11 כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה:
 12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם: 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבת את שביתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתני

אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם: ¹⁵ כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה: ¹⁶ כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא הוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה: ¹⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע: ¹⁸ ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם: ¹⁹ תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה: ²¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם לעיניכם: ²² ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש: ²³ יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: ²⁴ ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: ²⁶ יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה

אתו אל המהפכת ואל הצינקה: ²⁷ ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: ²⁸ כי על כן שלח אלינו כבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבנו ונטעו גנות ואכלו את פריהן: ²⁹ ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ³⁰ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: ³¹ שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: ³² לכן כה אמר יהוה הנניפקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:

30

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
² כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: ³ כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: ⁵ כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: ⁶ שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון: ⁷ הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ⁸ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: ⁹ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ¹⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב

נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק
 ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין
 מחריד: ¹¹ כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה
 כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה
 כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך: ¹² כי כה אמר
 יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: ¹³ אין דן דינך למזור
 רפאות תעלה אין לך: ¹⁴ כל מאהביך שכחוך אותך לא
 ידרשו כי מכת אויב הכיתך מוסר אכזרי על רב עונך
 עצמו חטאתיך: ¹⁵ מה תזעק על שברך אנוש מכאבך
 על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: ¹⁶ לכן כל
 אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיד
 למשסה וכל בזויד אתן לבז: ¹⁷ כי אעלה ארכה לך
 וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון
 היא דרש אין לה: ¹⁸ כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי
 יעקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון
 על משפטו ישב: ¹⁹ ויצא מהם תודה וקול משחקים
 והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו: ²⁰ והיו
 בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו:
²¹ והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש
 אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה:
²² והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ²³ הנה
 סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים
 יחול: ²⁴ לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו
 מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

31

1 בעת ההיא נאם יהוה אלהים לאלהים לכל משפחות
 ישראל והמה יהיו לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא
 חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל:
 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן
 משכתיך חסד: 4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד
 תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים: 5 עוד תטעי כרמים
 בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש יום קראו
 נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש
 הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את
 שארית ישראל: 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים
 מירכתי ארץ בם עוד ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול
 ישובו הנה: 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם
 אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי
 לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה
 גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו
 ושמרו כרעה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
 מיד חזק ממנו: 12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב
 יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר
 והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד: 13 אז
 תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
 אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: 14 ורויתי
 נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה:
 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים

רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו:
 16 כה אמר יהוה מגעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי
 יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבנו מארץ אויב: 17 ויש
 תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבנו בנים לגבולם: 18 שמוע
 שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד
 השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: 19 כי אחרי שובי
 נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי
 כי נשאתי חרפת נעורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד
 שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו
 מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: 21 הציבי לך צינים
 שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי
 בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: 22 עד מתי תתחמקון
 הבת השוכבה כי ברא יהוה חרשה בארץ נקבה תסובב
 גבר: 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
 את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם
 יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה
 וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר: 25 כי הרויתי נפש
 עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראה
 ושנתי ערבה לי: 27 הגה ימים באים נאם יהוה וזרעתי
 את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה:
 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס
 ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם
 יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר
 ושני בנים תקהינה: 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם
 האכל הבסר תקהינה שניו: 31 הגה ימים באים נאם יהוה
 וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה:

32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: 40 וכל העמק הפגרים והדרשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:

32

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה

לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן
 את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך
 יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך
 בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה: 5 ובבל
 יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה
 כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: 6 ויאמר ירמיהו
 היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בן שלם
 דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות
 כי לך משפט הגאלה לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן
 דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה
 נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך
 משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה
 הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר
 בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה
 הכסף: 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל
 הכסף במאזנים: 11 ואקה את ספר המקנה את החתום
 המצוה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה
 אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני
 העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם
 לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את
 הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת
 ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים
 רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד

יקנו בתים ושרדות וכרמים בארץ הזאת: ¹⁶ ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: ¹⁷ אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: ¹⁸ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: ¹⁹ גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: ²⁰ אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: ²¹ ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: ²² ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ²³ ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתת להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: ²⁴ הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: ²⁵ ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: ²⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: ²⁷ הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: ²⁸ לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: ²⁹ ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גנותיהם לבעל

והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: ³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: ³¹ כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: ³² על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאייהם ואיש יהודה וישבי ירושלים: ³³ ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: ³⁴ וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאן: ³⁵ ויבנו את במות הבעל אשר בניא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: ³⁶ ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר: ³⁷ הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדרחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח: ³⁸ והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ³⁹ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: ⁴⁰ וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: ⁴¹ וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: ⁴² כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת

כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: ⁴³ ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: ⁴⁴ שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

33

¹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: ² כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: ³ קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: ⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: ⁵ באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: ⁶ הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת: ⁷ והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה: ⁸ וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: ⁹ והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: ¹⁰ כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: ¹¹ קול ששון וקול

שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה
 צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
 יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה:
 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב
 מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים
 צאן: 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
 בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה
 הצאן על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם
 יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
 ישראל ועל בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת ההיא
 אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:
 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה
 אשר יקרא לה יהוה צדקנו: 17 כי כה אמר יהוה לא
 יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים
 הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
 ועשה זבח כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמור: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת
 בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: 21 גם
 בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו
 ואת הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר לא יספר צבא
 השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי
 ואת הלויים משרתי אתי: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר: 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי
 המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון
 מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי
 יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע
 יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע

אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים:

34

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספרו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בכרית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחרי כן וישבו את העבדים

ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים
 ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה
 לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
 את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית
 עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו
 העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלתו חפשי
 מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם:
 15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור
 איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי
 עליו: 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו
 ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו
 אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: 17 לכן כה אמר
 יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
 ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב
 אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות
 הארץ: 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא
 הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר
 כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: 19 שרי יהודה ושרי
 ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין
 בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי
 נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
 הארץ: 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן
 ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל
 העלים מעליכם: 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל
 העיר הזאת ונלחמו עליה ולכרוה ושרפה באש ואת ערי
 יהודה אתן שממה מאין ישוב:

35

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים
 בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרכבים
 ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות
 והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן
 חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים:
 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו
 איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל
 ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: 5 ואתן לפני בני
 בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם
 שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו
 צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם:
 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא
 יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים
 רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע
 בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי
 שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: 9 ולבלתי
 בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו:
 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב
 אבינו: 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ
 ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל
 ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך
 ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר
 לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דברי יהונדב
 בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו
 עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי

אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלה לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא השיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

36

1 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר: 5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני

עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: ⁶ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: ⁷ אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: ⁸ ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ⁹ ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם: ¹⁰ ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: ¹¹ וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: ¹² וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: ¹³ ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: ¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: ¹⁵ ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: ¹⁶ ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הניד נניד למלך את כל הדברים האלה: ¹⁷ ואת ברוך

שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: 22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת: 23 ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה: 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה: 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת

עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: ³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: ³¹ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: ³² וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

37

¹ וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: ³ וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: ⁵ וחיל פרעה יצא ממצרים וישמען הכשדים הצרים על ירושלים את שמעם ויעלו מעל ירושלים: ⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: ⁷ כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ⁸ ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ⁹ כה אמר יהוה אל

תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי
 לא ילכו: ¹⁰ כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
 אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו
 ושרפו את העיר הזאת באש: ¹¹ והיה בהעלות חיל
 הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ¹² ויצא ירמיהו
 מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם:
¹³ ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה
 בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר
 אל הכשדים אתה נפל: ¹⁴ ויאמר ירמיהו שקר אינני
 נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו
 ויבאהו אל השרים: ¹⁵ ויקצפו השרים על ירמיהו והכו
 אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו
 עשו לבית הכלא: ¹⁶ כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל
 החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: ¹⁷ וישלח המלך
 צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר
 היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך
 בבל תנתן: ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה
 חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית
 הכלא: ¹⁹ ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא
 מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ²⁰ ועתה שמע נא
 אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית
 יהונתן הספר ולא אמות שם: ²¹ ויצוה המלך צדקיהו
 ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם
 ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב
 ירמיהו בחצר המטרה:

38

1 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם שיט ויטבע ירמיהו בשיט: 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים:

12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר: 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אניד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם: 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני ראג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי: 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך: 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: 22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמדך הטבעו בבין רגלך נסגו אחור: 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה

לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39

1 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה

לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל: 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר: 12 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: 13 וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם: 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר: 16 הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: 17 והצלתוך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: 18 כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה:

40

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח

אתו נבזוראדן רב שבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא
 אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים
 בבלה: ² ויקח רב שבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה
 אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה: ³ ויבא
 ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם
 בקולו והיה לכם דבר הזה: ⁴ ועתה הנה פתחתוך היום
 מן האזקים אשר על ירך אם טוב בעיניך לבוא אתי בכל
 בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי
 בכל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר
 בעיניך ללכת שמה לך: ⁵ ועודנו לא ישוב ושבה אל
 גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי
 יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך
 ללכת לך ויתן לו רב שבחים ארחה ומשאת וישלחנו:
⁶ ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו
 בתוך העם הנשארים בארץ: ⁷ וישמעו כל שרי החילים
 אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את
 גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים
 וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה: ⁸ ויבאו
 אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן
 בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויוזניהו
 בן המעכתי המה ואנשיהם: ⁹ וישבע להם גדליהו בן
 אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד
 הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם:
¹⁰ ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר

יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם
ושבו בעריכם אשר תפשתם: ¹¹ וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו
כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם
את גדליהו בן אחיקם בן שפן: ¹² וישבו כל היהודים
מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל
גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: ¹³ ויוחנן
בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו
המצפתה: ¹⁴ ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך
בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש
ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ¹⁵ ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה
את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש
ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה:
¹⁶ ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש
את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41

¹ ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו
אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה: ² ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר
היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת
אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ³ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשרים אשר

נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: 4 ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: 5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: 7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו: 8 ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: 9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: 10 וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון: 11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה: 12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון: 13 ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו: 14 ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח:

15 וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון: 16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון: 17 וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ:

42

1 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם לא אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: 6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: 8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים

אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול: 9 ויאמר אליהם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו
 להפיל תחנתכם לפניו: 10 אם שוב תשבו בארץ הזאת
 ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי
 נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם: 11 אל תיראו מפני
 מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם
 יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו:
 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל
 אדמתכם: 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת
 לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ
 מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא
 נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכן שמעו
 דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
 לגור שם: 16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם
 תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים
 ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: 17 ויהיו
 כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור
 שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד
 ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: 18 כי כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי
 על יושבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים
 והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד
 את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל
 תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי
 התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה
 אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל

אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: 21 ואנד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם: 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:

43

1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו

ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם: ¹¹ ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: ¹² והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: ¹³ ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש:

44

¹ הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם: ⁴ ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: ⁸ להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען

היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ: ⁹ השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ¹¹ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה: ¹² ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ¹³ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר: ¹⁴ ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: ¹⁵ ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: ¹⁶ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ¹⁸ ומן אז חרלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: ¹⁹ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי

אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים:
 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים
 ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: 21 הלוא את
 הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם
 ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה
 ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני
 רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם
 לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני
 אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול
 יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן
 קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: 24 ויאמר ירמיהו
 אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה
 אשר בארץ מצרים: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם
 מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר
 למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את
 נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: 26 לכן שמעו דבר
 יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי
 בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי
 כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים:
 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש
 יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם:
 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי
 מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים
 לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם: 29 וזאת לכם האות

נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: ³⁰ כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו:

45

¹ הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: ² כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: ³ אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: ⁴ כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נשעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: ⁵ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות אשר תלך שם:

46

¹ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: ³ ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: ⁴ אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגת: ⁵ מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור

וגבוריהם יכתו ומגוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם
 יהוה: ⁶ אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד
 נהר פרת כשלו ונפלו: ⁷ מי זה כיאר יעלה כנהרות
 יתגעשו מימיו: ⁸ מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו
 מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה:
⁹ עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט
 תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: ¹⁰ והיום ההוא
 לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה
 חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות
 בארץ צפון אל נהר פרת: ¹¹ עלי גלעד וקחי צרי
 בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין
 לך: ¹² שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור
 בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: ¹³ הדבר אשר דבר
 יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל
 להכות את ארץ מצרים: ¹⁴ הגידו במצרים והשמיעו
 במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן
 לך כי אכלה חרב סביביך: ¹⁵ מדוע נסחף אביריך לא
 עמד כי יהוה הדפו: ¹⁶ הרבה כושל גם נפל איש אל
 רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
 מפני חרב היונה: ¹⁷ קראו שם פרעה מלך מצרים שאון
 העביר המועד: ¹⁸ חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו
 כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: ¹⁹ כלי גולה
 עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
 מאין יושב: ²⁰ עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא
 בא: ²¹ גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה

הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת
פקדתם: ²² קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות
באו לה כחטבי עצים: ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא
יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: ²⁴ הבישה בת
מצרים נתנה ביד עם צפון: ²⁵ אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני פוקד אל אמוץ מנא ועל פרעה ועל מצרים
ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו:
²⁶ ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך
בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה:
²⁷ ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי
הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב
ושקט ושאנן ואין מחריד: ²⁸ אתה אל תירא עבדי יעקב
נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט
ונקה לא אנקך:

47

¹ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: ² כה אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר
וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: ³ מקול
שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא
הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים: ⁴ על היום הבא
לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל
שריד עזר כי שרד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור:
⁵ באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד

מתי תתנודדי: ⁶ הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי
האספי אל תערך הרגעי ודמי: ⁷ איך תשקטי ויהוה צוה
לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48

¹ למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל
נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב
וחתה: ² אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה
לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריוך תלך חרב:
³ קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול: ⁴ נשברה מואב
השמיעו זעקה צעוריה: ⁵ כי מעלה הלחות בבכי יעלה
בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו: ⁶ נסו
מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: ⁷ כי יען בטחך
במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה
כהניו ושריו יחד: ⁸ ויבא שרד אל כל עיר ועיר לא
תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה:
⁹ תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן: ¹⁰ ארור עשה מלאכת יהוה רמיה
וארור מנע חרבו מדם: ¹¹ שאנן מואב מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא
הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: ¹² לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו
יריקו ונבליהם ינפצו: ¹³ ובש מואב מכמוש כאשר בשו
בית ישראל מבית אל מבטחם: ¹⁴ איך תאמרו גבורים
אנחנו ואנשי חיל למלחמה: ¹⁵ שרד מואב ועריה עלה
ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות

שמו: 16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד:
 17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר
 מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת
 בת דיבון כי שדד מואב עלה בכ שחת מבצריך: 19 אל
 דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי
 מה נהיתה: 20 הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו
 בארנון כי שדד מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר
 אל חלון ואל יהצה ועל מופעת: 22 ועל דיבון ועל נבו
 ועל בית דבלתים: 23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל
 בית מעון: 24 ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ
 מואב הרחקות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו
 נשברה נאם יהוה: 26 השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק
 מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא: 27 ואם לוא השחק
 היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו
 תתנודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו
 כיונה תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו גאון מואב גאה
 מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: 30 אני ידעתי נאם יהוה
 עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב
 איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה:
 32 מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתך עברו
 ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצריך שדד נפל:
 33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים
 השבתי לא ידרך הידד הידד לא הידד: 34 מזעקת
 חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים
 עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו: 35 והשבתי

למואב נאם יהוה מעלה במה ומקשיר לאלהיו: ³⁶ על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו: ³⁷ כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גרדת ועל מתנים שק: ³⁸ על כל גגות מואב וברחבתיה כלה מספר כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה: ³⁹ איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: ⁴⁰ כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: ⁴¹ נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ⁴² ונשמך מואב מעם כי על יהוה הגדיל: ⁴³ פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה: ⁴⁴ הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: ⁴⁵ בצל חשבון עמרו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקרקד בני שאון: ⁴⁶ אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה: ⁴⁷ ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49

¹ לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את גר ועמו בעריו ישב: ² לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה: ³ הילילי

חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים
 ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו
 ושריו יחדיו: 4 מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת
 השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: 5 הנני מביא
 עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביביך ונדרחתם
 איש לפניו ואין מקבץ לנדר: 6 ואחרי כן אשיב את שבות
 בני עמון נאם יהוה: 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות
 האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
 חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד
 עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: 9 אם בצרים באו לך לא
 ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים: 10 כי
 אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל
 שדר זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה
 ואלמנתיך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר
 אין משפטם לשמות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה
 תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בי נשבעתי נאם
 יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה
 וכל עריה תהיינה לחרבות עולם: 14 שמועה שמעתי
 מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו
 למלחמה: 15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם:
 16 תפלצתך השיא אתך זרון לבך שכני בחגוי הסלע
 תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם אורידך
 נאם יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם
 וישרק על כל מכותה: 18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה
 אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם:

19 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי
 ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי
 כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 20 לכן
 שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר
 חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא
 ישים עליהם נוהם: 21 מקול נפלים רעשה הארץ צעקה
 בים סוף נשמע קולה: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש
 כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
 אשה מצרה: 23 לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה
 רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל: 24 רפתה
 דמשק הפנתה לנוס ורשט החזיקה צרה וחבלים אחזתה
 כיולדה: 25 איך לא עזבה עיר תהלה קרית מושי:
 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה
 ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת
 דמשק ואכלה ארמנות בן הדד: 28 לקדר ולממלכות
 חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה
 קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם: 29 אהליהם
 וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם
 וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו נדו מאד העמיקו
 לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור
 מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: 31 קומו עלו אל
 גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו
 בדד ישכנו: 32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל
 וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את

אידם נאם יהוה: ³³ והיתה חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם:
³⁴ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם
בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: ³⁵ כה אמר
יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם:
³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
וזרתים לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא
יבוא שם נדחי עולם: ³⁷ והחתתי את עילם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי
נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:
³⁸ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם
יהוה: ³⁹ והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם
נאם יהוה:

50

¹ הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים
ביד ירמיהו הנביא: ² הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס
השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת
מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה: ³ כי עלה עליה גוי
מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה
מאדם ועד בהמה נדו הלכו: ⁴ בימים ההמה ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך
ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: ⁵ ציון ישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח:
⁶ צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים
מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם: ⁷ כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה
נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתוך בבל ומארץ

כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים: ¹² בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ¹⁶ כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: ¹⁷ שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ¹⁸ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: ¹⁹ ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: ²⁰ בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר: ²¹ על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתוך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים:

24 יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת
 וגם נתפשת כי ביהוה התגרת: 25 פתח יהוה את אוצרו
 ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות
 בארץ כשדים: 26 באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוח
 כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: 27 חרבו כל
 פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם:
 28 קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת
 יהוה אלהינו נקמת היכלו: 29 השמיעו אל בבל רבים
 כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו
 לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה
 אל קדוש ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל
 אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה: 31 הנני אליך
 זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך:
 32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו
 ואכלה כל סביבתיו: 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים
 בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו במ
 מאנו שלחם: 34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב
 את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיז לישבי בבל:
 35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה
 ואל חכמיה: 36 חרב אל הברדים ונאלו חרב אל גבוריה
 וחתו: 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר
 בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו: 38 חרב
 אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו:
 39 לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא
 תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת
 אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא

ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: ⁴¹ הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: ⁴² קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל: ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיוולדה: ⁴⁴ הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: ⁴⁵ לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה: ⁴⁶ מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בנוים נשמע:

51

¹ כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית: ² ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: ³ אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרינו כל צבאה: ⁴ ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: ⁵ כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: ⁶ נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ⁷ כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים: ⁸ פתאם נפלה בבל

ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
 9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו
 כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא
 יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה
 אלהינו: 11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה
 את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי
 נקמת יהוה היא נקמת היכלו: 12 אל חומת בבל שאו
 נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי
 גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל:
 13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת
 בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך
 אדם כילק וענו עליך הידד: 15 עשה ארץ בכחו מכין
 תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: 16 לקול תתו המון
 מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה
 ויוצא רוח מאצרתיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל
 צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל המה
 מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 19 לא כאלה חלק
 יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות
 שמו: 20 מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים
 והשחתי בך ממלכות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי
 בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך
 זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך
 רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות
 וסגנים: 24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל
 רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנני
 אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ

ונשיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה: ²⁶ ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה: ²⁷ שאו נס בארץ תקעו שופר בנוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: ²⁸ קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו: ²⁹ ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב: ³⁰ חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: ³¹ רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה: ³² והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ³³ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: ³⁴ אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו: ³⁵ חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר ירושלם: ³⁶ לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: ³⁷ והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: ³⁸ יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות: ³⁹ בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה: ⁴⁰ אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: ⁴¹ איך

נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה
 בבל בנויים: 42 עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה:
 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן
 כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בל
 בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים
 גם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש
 את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופן ירך לבבכם ותיראו
 בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
 בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל: 47 לכן הנה
 ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש
 וכל חלליה יפלו בתוכה: 48 ורננו על בבל שמים וארץ
 וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה:
 49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי
 כל הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל תעמדרו זכרו
 מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם: 51 בשנו
 כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על
 מקדשי בית יהוה: 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה
 ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: 53 כי תעלה
 בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדרים
 לה נאם יהוה: 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ
 כשדים: 55 כי שרד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול
 והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה
 על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל
 נמלות יהוה שלם ישלם: 57 והשכרתי שריה וחכמיה
 פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו

נאם המלך יהוה צבאות שמו: ⁵⁸ כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו: ⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ⁶⁰ ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ⁶¹ ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה: ⁶² ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה: ⁶³ והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת: ⁶⁴ ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

52

¹ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ² ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: ³ כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ⁴ ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ⁵ ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ⁶ בחדש

הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה
 לחם לעם הארץ: ⁷ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
 יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים
 אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך
 הערבה: ⁸ וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ושיגו את
 צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ⁹ ויתפשו
 את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ
 חמת וידבר אתו משפטים: ¹⁰ וישחט מלך בבל את בני
 צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה:
¹¹ ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו
 מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו:
¹² ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה
 שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב
 טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: ¹³ וישרף את
 בית יהודה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל
 בית הגדול שרף באש: ¹⁴ ואת כל חמות ירושלם סביב
 נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: ¹⁵ ומדלות
 העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר
 נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
 רב טבחים: ¹⁶ ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב
 טבחים לכרמים וליגבים: ¹⁷ ואת עמודי הנחשת אשר
 לבית יהודה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית
 יהודה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: ¹⁸ ואת
 הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת
 הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו:
¹⁹ ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות ואת הסירות

ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב
 ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: ²⁰ העמודים שנים
 הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות
 אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל
 לנחשתם כל הכלים האלה: ²¹ והעמודים שמנה עשרה
 אמה קומה העמד האחד וחוט שנים עשרה אמה יסבנו
 ועביו ארבע אצבעות נכוב: ²² וכתרת עליו נחשת וקומת
 הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ²³ ויהיו
 הרמונים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על
 השבכה סביב: ²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן
 הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף:
²⁵ ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על
 אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר
 נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ
 וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ²⁶ ויקח
 אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל
 רבלתה: ²⁷ ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ
 חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ²⁸ זה העם אשר הגלה
 נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים
 ושלושה: ²⁹ בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם
 נפש שמנה מאות שלשים ושנים: ³⁰ בשנת שלש ועשרים
 לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש
 שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים
 ושש מאות: ³¹ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן
 מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש
 נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש

יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא: ³² וידבר
אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו
בבבל: ³³ ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד
כל ימי חייו: ³⁴ וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

מודרני עברי ד תנ
The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Translation by: Franz Delitzsch (1813–1890)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800